

ROMANIA LIBERA

APARE IN TOATE ZILELE

ABONAMENTUL:

In Capitală: 1 an 24 lei, 6 luni 12 lei, 3 luni 6 lei.
In Districe: 1 an 30 lei, 6 luni 15 lei, 3 luni 8 lei.
In Strainetate: 1 an 40 lei, 6 luni 20 lei, 3 luni 10 lei.

Director: D. AUG. LAURIAN.

STIRI TELEGRAFICE

din ziarele străine.

Berlin, 8 Iunie. — Regimentul prusian de ușă, al căruia șef este de 50 de ani încoace Tarul Rusiei, trimite o deputație la Petersburg, pentru ca să felicite pe împăratul Alexandru la a 50-ea aniversare a zilei de numire.

Londra, 8 Iunie. — «Office Reuter» anunță din Capstadt cu data de 20 Mai.

Regele Zulilor Cetewayo a trimis la 16 Mai pe un om al său la generalul Breelock, prin care se rugă, ca să i se trimeată un european pentru a se înțelege impreună asupra condițiilor păcii. Solul englez s'a și infățișat în tabără Zulilor și după un timp care-care s'a reîntors. Se asigură, că negocierile au rămas zadarnice, de oare ce autoritățile engleze au decis irevocabil, să refuse toate condițiunile de pace, exceptând singura numără pe aceea de perfecta supunere a lui Cetewayo. De altminterea Englezii nu cred în sinceritatea propunerilor lui Cetewayo. — Preparațiunile de rezboiu continuă. Se întâmpină însă mare dificultate în transportul munitiunilor, de oare ce terenul este foarte accidentat.

Berlin, 8 Iunie. — De o dată cu împăratul vor procede și cei lății principi confederativi în statele lor respective, la acte de grăjări parțiale ertănd pe toți arestați pentru crima de leșă-Majestate — întrucât aceștia sănătățile sunt culpabile în perioada ce a urmat atentatului.

Ceremonia de mercuri începe la 9 ore dimineață și va dura 1 și jumătate oră. Predicitorul curții Koegel și pregătise o cuvântare d'o jumătate oră, dar o va scurta, de oare ce împăratul nu poate să stea atâtă de picioare, mai ales în urma a lungării sale pe parchet. De altminterea împăratul se află bine; sprijinindu-se pe un baston el poate umbla prea bine.

Prezidiul Reistagului se va întruni măine, pentru redactarea adresei către împărat. Poziția a opri ridicarea de tibune private pe strade.

Petersburg, 8 Iunie. — Din acutul de acușare contra lui Solowieff se mai comunică și acestea: Dintre proces politici de mai multe întâlniri între lui Solowieff, pe timpul când se afla în serviciu în județul Toropez, guvernamentul Pleskau, rezultă, că el stătea în relații intime și amicale cu un oare care Nicolae Bogdanovits. Aceasta avea pe moșia sa o fonderie. Aici se adunați socialisti spre a veni în contact cu poporul. Mai bine se avea Solowieff cu fratele lui Bogdanovits, nume cu Jurij, care era unul din socialistii cei mai revoluționari. În adunarea aceasta de socialisti se stie, că a luat parte între alții și omoritorul din anul trecut al generalului Mezentzeff.

În anul 1876 Solowieff s'a insurat cu Ecaterina Cieliceff. Venind ambii în capitală, trăiau deosebiti. După o petrescere de un an și jumătate în Petersburg, în care răstimp Solowieff a venit în contact cu toti membrii partidei revoluționare, a plecat, făcând călătorii de propagandă prin guvernamentele Vladimir și Nișni-Novgorod. Propaganda o făcea sub nume fals. Mai târziu, tot continuând în urmărire realizările susținătorilor sale revoluționare, plecă la Samara, unde el insuși fundă o societate revoluționară.

O altă asemenea societate mai fundă el și în Saratov, unde sub un nume fals a funcționat în calitate de notar sătesc. În anul 1878 venind nou la Petersburg trăind la părintii săi. S'a constatat, că el ade și oră aducea acasă exemplare proaspete din ziarul revoluționar «Tara și Libertatea», d'unde se conchide, că el se puse din nou aici în coîntelegeră cu revoluționari. Solowieff a fost foarte activ și în respânderea de scrisori revoluționare. Din actele și vorbele lui familia sa a conchis, că el stătea în intimitate și cu comitetul executiv, ceea ce s'a dovedit și din participarea sa morală la atentatul asupra generalului Drentelen.

Era ceva bătrânt la ochi, că Solowieff de și sosise la Petersburg în săracie vedită, el totuși dispunea mai târziu de parale, se îmbrăcă bine; revoluționul lui nu era din cele mai eficiente. Acutul de acușare vede pe baza acestora un nescușant între atentatul lui Solowieff și activitatea societății criminale-revoluționare.

După ce i-a citit acutul întreg de acușare, președintele l-a întrebat pe Solowieff, dacă a tras astă împăratul. Solowieff răspunse; că el a făcut ce-i-a ordonat convingătoare și conștință sa; complice însă nu a avut.

Pentru Abonamente, Anunciuri și Reclame, a se adresa:

In România: La Administrație, strada Lipscani, No. 11, Typographia Stefan Mihalescu. — In Franța: la Société Havas Laffit & Cie, 8, place de la Bourse, Paris. — In Austria: Abonamente, Anunciuri și Reclame la d. B. G. Popovits, furnizorul Curtei Române, Stadt, Fleischmarkt, 15, Viena. — Pentru anunțuri, venind din Germania, nu se primește de către mijlocirea expediției de anunțuri: Adolf Steiner, in Hamburg.

ANUNCIURILE:

Linia mică pe pagina IV-a 55 bani
Reclame pe pag. III, 1 leu; pe pag. II, 2 lei; pe pag. I, 3 1.
Episole nefrancate se refusa. — Articoli nepublicați nu se inapoiava. — Pentru rubrica:
Insertiuni și Reclame, Redacțiunea nu e responsabilă

Serile revoluționare daca le a distribuit încă în coloane, — aceasta numără din întâmplare a făcut-o. A refuzat oră ce apărător, de oare ce nici un om al legii nu poate apăra. Tribunalul însă și a dat din oficiu un apărător. După ce acesta și împlini formal datoria sa, tribunalul se retrase pentru ca să motiveze sentența.

(Se stie că s'a pronunțat sentența pentru moarte prin ștreang).

Berlin, 8 Iunie. Păcăi se audă că țarul a renunțat să mai veni la Berlin, din cauza disparației unor hărți de pe masa majorului Liegnitz. (?)

Serviciul Telegrafic al «Romaniei Libere»

de la 10 Iunie — 4 ore seara.

Londra, 10 Iunie. — Principele Bulgariei s'a întors de la castelul de Balmoral, unde fusese primit de regina Engliterei. El va primi în audiție astăzi o deputație a reprezentanților greci din Londra, cari trebuie să-l remita o adresă.

Roma, 10 Iunie. — «Fanfulla» pretinde, că guvernul italian a invitat pe d. Corti, ambasadorul său la Constantinopol, să recomande Portuțul să face Greciei de către concesiunile necesare.

Afărmă, că săi isbuințat turburări la Calatabiano și propos de stabilirea unei noi impreună municipale. Archivele orașului săi ară; mai mulți cetățeni și căpătăva soldați săi fost omorâți; său trămis imediat trupe pentru a întări garnisona.

Viena, 10 Iunie. — Ieri s'a întinut la Viena o întâlnire al cărei scop era constituirea unei asociații pentru imbunătățirea navigațiunii pe Dunăre; delegații ai marilor orașe, numeroase corporații și reprezentanții tuturor companiilor mari de transport din Austria și Ungaria asistă la această întâlnire. Proiectul acestei asociații este de a face tot ce va fi de lipsă pentru facilitarea și accelerarea navigațiunii pe Dunăre, în tot perioadă.

(Havas)

A se vedea ultime scrisori pe pagina III.

București, 30 Mai.

Păstrăm încă vie infățișarea plină de interes și de serioase obiecte de studiat, ce sălă Ateneul său prezintă în seara intrunirii electorale, întinută la 4 Mai.

«Românul» anunță căva zile mai multe, publicul său Capitalei, că la acea intrunire d. Costinescu va vorbi despre cestiușa Evreilor și despre modul d-sale de a o deslegă.

Atât ziarele opoziției, că și presa independentă ceruseră în nenumărate rânduri, că guvernul să arate franc și categoric soluțunea ce găsise acestei arătoare cestiușă, și pentru triumful căreia el ar fi fost în consecință dispus să puie însemnată sa înțeleagă, în cumpăna luptei opinuielor.

Organele de publicitate, cari apără cu lealitate interesele naționale, aveau tot dreptul să pretindă că stăruință, că guvernul să nu fie mai mult timp ascunsă ingeniositatea ideilor sale, cari asfăciu în portofoliul ermetic inchis, al primului ministru.

Eram în prezia unor mari și importante alegeri, și naționala trebuia să scie din vremea programă guvernului, ca să o poată ju-deca cu maturitate și să se pronunțe apoi la urne, dacă acea programă îl convenia, sau nu. Era vorba de a sci dacă, în cunoștiște de situația ce avea să urmeze, naționala trebuia să dea guvernului majoritatea parlamentară; sau dacă ea, nemulțumită pe aceea programă, că să investească cu onoarea de mandatar pe bărbații alor partide sau grupuri politice, a căror op-

niu și corespus pe deplin dorințelor ei.

Aveam prin urmare cu noii o puternică rațiune de procedere corect constitucională, și pentru acest motiv insistaseră atât și în atâtea rânduri, că guvernul să facă lumenă, spre a se ști din vreme ce hotărire se impunea națională. Ne scutiam astfel de impulsul, în care mai cădusem, de a lucra, contrariu voinei noastre, sub presiunea unor motive de înaltă diplomatie, ce ar fi putut să se ievască tocmai atunci la fierul fierului, la sosirea momentului de a zice cel din urmă al nostru cuvînt.

Curiositatea, ingrijorarea și neliniștea morală a publicului erau foarte legitime, de vreme ce nu se cunoștea nimic asupra opiniunii guvernului în grava cestiușă a zilei, și ne putem face ușor o idee de afluența cetățenilor la acea intrunire, despre care se susține, că va vorbi guvernul insuși, prin graiul d-lui Costinescu.

Sala Ateneului avea aspectul unei pinze de capete, care începea de lângă tribuna oratorului și mergea, fără cea mai mică întreținere, că se intindea acel amfiteatrul politic.

Aceasta dovedea în modul cel mai convințător, că cestiușa israelită nu era, precum să se pretinsă, numai o armă de partid, ci o nevoie adevărată a țării, care inspiră și inspiră poporului un sentiment de spaimă, forte accentuat și foarte bine simțit.

Oratorul aceluia meeting—trebuie să mărturisim, în interesul adevăratului—a făcut o plăcută excepție din cei-alții ritori și negustorii de vorbe, cari amăriseră în atâtea rânduri pe pacinicii noștri alegători, cu debitorul a tot felul de nimicuri declamatorii, pentru a căror ascultare cetățenii suferă o căldură tropicală și o sfeterisală ce li se facea pe față asupra timpului acordat întinuirilor. Cel puțin, discursul d-lui Costinescu a fost o cuvântare ingrijită, studiată, și, în fine, a spus ceva, făcând prin aceasta o lectură coreligionarilor săi politici, că tribunelor publice se datoresc acelaș respect, ce trebuie să purtăm altarului și catredelor profesorale.

Afără de ori-cară erezii istorice, toată partea introductivă a fost bine susținută, și putem afirma, că d. Costinescu n'a ostenit în zadar urmărirea datorii ce avea de a zugrăvi, în culori adevărate și caracteristice neamului favorit al lui Iehova.

Introducerea a fost dibace; ea a căutat să captureze buna voine a auditorului și se acordă oratorului grația aplauselor sale.

Să ne mulțumim pentru azii cu căteva momente de atenție asupra acestei părți introductory.

Ere, observă d. Costinescu, sunt de temut mai întâi prin darul lor de a se înmulții, ca buruilenile acelea îndărătnice, cari indușă arșiță și umezeală, cari duc la tot felul de restimpuri, cari suferă ferul coșul și cormana plugului, și cari trăesc și sporăsc totuși, în mod însămicător. Este o secță care devine din zi în zi mai amenințătoare prin erescarea numelui membrilor ei, și dupe, d. Costinescu, este aici un pericol mare pentru naționalitatea noastră, restrânsă la număr și mai puțin prăsitoare "căci viitorul este al raselor prolifice, al acelora adică ce ajung să impună prin forță brută a numerului.

Eată dar un punct, care, în vedere cu începutul istoric al Evreilor, cu rolul ce a jucat acest neam în vechime, cu suferințele prin cari a trecut el, remăind viu și tenace, și în vedere iarăși cu proponeranța ce are azi în politica statelor, a ajung să impună prin forță brută a numerului.

— Da, — semnăm și noi, că Israilei a ajuns a pune lumea pe gânduri, și ne pare că Napoleon I ar fi nemerit-o mai bine, dacă ar fi zis, că Europa va fi într-o zi «Evrea cu republică cosmopolită, său monarchică, intemeiată pe naționalitatea» în loc de a fi zis, că ea va fi «cazăcă, său simplu republicană.» Potopul slav va găsi un stăvilar în nihilism; urgia copleșirei jidovesci însă amenință cumplit, și dinaintea ei toate obstacolele ce mai rămaseră, peici pe colo, se ridică prin ingeniu lor, prin spiritul lor de castă, prin farmecul unei puteri teribile care e aurul, numerarul ce se vîntură în industria și comerțul lumii întregi. Neamul acesta este dar susținut și impins către putere de două mari resorturi sociale, de număr și de ban. «Cestiușa israelită este un verme în societatea modernă; va veni vremea în care această societate îl va recunoaște și atunci, său Evreii se vor asimila în realitate cu popoarele în mijlocul căror trăiesc, să vor trebui să se întoarcă în Asia, de unde au plecat.» Că viermele acestea ar să roadă într-o zi așa de tare organismul politic și social al statelor, în căt, vrind nevrind, ele să se descepte în dureri grozave, din narcotismul ideilor rău înțelese și rău aplicate, de libertate și fraternitate: despre aceasta, zicem, nu ne induim, precum nu ne induim, că o altă ediție a lui 21, revăzută și amplificată, are să vie din nouă, dacă cuțitul va ajunge la os, și ori-ce lom face, ori-cum lom descăntă acum, el are să petrundă la os, în casul când vom stăru în sistemă politică, de care ne adăpăm și de care ne conducem azi.

Inspiratiunea oratului de a compara apoii nenorocirile ce conțin cestiușa jidovesci cu suferințele sociale produse în trecut de către Fanarioi, a fost nemerită, căci nu la diferențierea accentuată a religionilor au tăntit măsurile restrictive ce introducește vremelnic în legile noastre, ci la inconjurarea unui pericol economic și național, care ar fi tărat inevitabil după tine o revărtire socială foarte serioasă, său o scandare infiorătoare a puterilor naționalității noastre.

Si de una și de alta: de o potrivă, trebuie să ne temem.

Dar e oare zis totul cu acestea?

Nici-căt.

D. Costinescu a pus în relief, că Evrei nu pot contracta ceia-ce numim noi sentimentul patriei—că «patria și religiunea este una pentru dñeșii... și prin urmare, că numai religiunea este idealul lor» căci nu mai la ea țin... Dar Evrei mai au și un alt ideal: căstigul prin ori-ce mijloace. Frumos ideal! Dar ce să zicem, idealul e ca și secta. A recunoscut apoi, că Evrei pe unde să-ă introducă, chiar în număr mai mic de eăt la noi, ei au fost tot d'auna o cauză de suferințe...» Că ei au fost un germene de distrucție pentru nenorocita Polonia....

E destul credem atât.

Portretul moral al rasei evreiesc, care a stat impietrit în formele ei fizice și sufletește, așa după era în primele timpuri de cănd ea apare pe scenă lumei, după cum ne-o descria Tacit acum două mil de ani,—acest portret, zicem, nu este cătușul de puțin zimbitor pentru Israilei, de și d. Costinescu a pus totă dibăcia d-sale, ca cestiușa să fie atinsă cu multă precauție, precum se cerea de la un membru autorizat al partidei guvernamentale, nu toamă străină de grăgioase favoruri a omni-potentei Alianțe Israelite. Cu toate acestea, fiind-că adevăratul nu ni se mai poate ascunde așa așa pe d'antregul, și fiind-că pruncul de popor român a mai crescut ceva și nu se mai in-

șeală cu cine-scie ce nimicuri: portretul răsei ovreesci, încondeiat de d. Costinescu, n'a putut ești, cu totă buna d-sale voință, de căt cu puțin lucru mai alb de.. căt dracu.

După o asemenea introducere însă, care credeți, că a fost concluziunea primului redactor al organului oficios?..

Soluțunea d-lui Costinescu a cădut ca o bombă asupra publicului, muncit să afle cum, din niște premise atât de adevărate și de defavorabile Evreilor, a putut să nască în mintea d-lui Costinescu niște concluziuni foarte deochiate, prin evreofilismul lor... .

E un cas ciudat de logică și de simțiment patriotic, cu a căruia de aproape certare ne vom ocupa în numerile ce au să urmeze indată.

Vom căuta să aducem luminele noastre asupra propunerii d-lui Costinescu, atât de atrăgătoare în aparență, atât de justă și de inocență, la întâia vedere; dar nenorocită, înșelătoare ca unda și periculoasă ca coasa morții, în adevărata ei esență!

CRONICA ZILEI

D. Athanasiad ne adresează următoarele rinduri:

Domnule redactor, articolele mele, intitulate «Stan Popescu și Ocenele Slănicului», au dat loc lui Stan Popescu a face o plângere d-lui prim-procuror de calumnie în contra mea, și astfel eu sunt trămis în judecata Curței cu jurați din București, că am calumniat pe Stan Popescu.

Înfățișarea acestui proces la jurați este la două Iunie curent.

Vă rog dară, publicați această zi pentru amatori, cără ar bine-voi să-mă facă onoarea a assista la această infățișare.—Athanasiad.

Bacău începe fi inundat de Jidani din Rusia. Această stire, nu tocmai bună, o aduce «Curierei de Bacău».

Acest Jidani—zice ziarul citat—se liberează în dată de la prefectură, pe garanția altor Jidani din localitate, «pregătiți pentru acest sfîrșit».

In rîul Bistrița s'a înnechat, zilele trecute, două oameni: o căfă de ferar și o jidancă.

Ei se dusaseră să se scalde, dar, din cauza că nu știau înnoa, Neptun le trămisse moartea ca un fel de reproș pentru cetezanța ce au avut de a intra nepregătiți în vastul său imperiu.

Cadavru calfei a fost găsit — ne spune «Curierei de Bacău» — valurile însă ascund încă pe al jidancei.

«Timpul» de azi face următoarea dare de seamă asupra seratei literare a societății „Junimea” de vinerea trecută:

Vineri seara, la d. Titu Maiorescu, a avut loc o serată extraordinară a societății literare „Junimea”, unde d. Vasile Alexandri a citit noua d-sale producție, *Despot-Vodă*, dramă în 5 acte, în versuri.

Între asistenți, cără erau în număr de peste trei-zeci, se aflau dd. Pariț, Pabeș, Roman, Hășdeu, Hodoș, Maniu, Caragiani, membri ai Academiei, d. I. Iancu, romavist și profesor de filologie din Viena, dd. Circa, Frollo, Haret, D. A. Laurian, St. C. Michăilescu, Maniu, profesori, căță-va deputați și senatori și mai mulți membri ai „Junimii” din Iași, — unii împreună cu damele lor.

Citirea dramei *Despot-Vodă* a făcut cea mai bună impresie asupra aceluia distins auditor, și

serata s'a sfârșit tocmai după miezul nopții, când asistenții s'a retras. Fiecare dintr-énșii, împreună cu oaspetii, au mulțumit poetului de onoarea ce le făcuse venind în sinul societății și cindindu-le noua sa producție.

Asupra acestei producții dramatice suntem scuți de a mai face vre-o laudă banală; credem a fi spus destul arătând numele autorului și cine erau auditorii, cără i-a dat admirarea lor întregă.

Colonelul Yankovsky e numit general-major și guvernator al Basarabiei.

Generalul Yankovsky era în disponibilitate la ministerul de interne.

Știrea o primește «L'Orient», din Ismail.

»Monetăria statului« este titlul ce vor purta de aci înainte casele în cără s'a stabilit fabrica de monete.

Aceasta conform unei decizii luate de Academia română.

In Kiustenge, prin inițiativa d-lui prefect și a autorităților școlare locale s'a regulat și înființarea de școale pentru adulți.

In 17, curent, s'a și inaugurat deschiderea unei asemenea școale în Cernavoda, la care s'a inscris numai de căt 10 din locuitorii aceluia oraș.

Cursurile acestor școale se vor ține deocamdată de către institutori sau învățători, în toate duminoile și sărbătorile, dela 9 ore pâna la 11 a. m. și de la 4 pâna la 6 ore p. m.

După relațiunile ce a primit pâna acum ministerul instrucției publice dela d. prefect și de la d. sub-revisor școlar de Kiustenge să speră, că în curând se vor înființa astfel de școale mai în toate orașele și chiar satele din acel district.

Acea sta e o măsură în adevăr laudabilă.

Meritul ei revine d-lui prefect de Kiustenge, sub-revisorului școlar și directorilor de școale din acel oraș.

Ea va da, suntem siguri, frumoase rezultate și persoanele citate vor purta atunci cu mândrie pe fruntea lor lauri nemurirei.

Apela Dunării a crescut septămâna aceasta așa de mult — ne spune «Mesagerul Brăilei» — în căt sunt aproape a deborda.

E speranța însă a săpa de încă, căci comitetul portului a luat măsură de timpuriu în această privire.

DIN AFARA

Comitele Suvaloff.

Cetim în «N. fr. Presse»:

Semnele, că contele Suvaloff ar fi prevăzut să investească dupe stărișirea corgeidiului său de vară postul de ministru al afacerilor străine la Petersburg, se sporesc mereu.

«Berliner Post», precum și nou consul general rusesc din Pesta nu mai contestă posibilitatea acestui fapt. Daca țarul va merge la Berlin, la cășteria de aur a împăratului german, Bismarck va folosi negreșit acest prilej, spre a pune o vorbă bună pentru amicul său Suvaloff.

Goriahoff va rămânea și mai departe canelar al imperiului rus, dar numai în «partibus».

Osânda lui Solovieff.

La 6 Iunie tribunalul militar din Petersburg a condamnat pe atentatorul țarului

de provincie și mie nu mă place provincia. Dar ați putea petrece, vă încredințez, vre-o cinci-sprezece zile fără să vi se urească. Suntem vre o zecă tineri de familii bune, cără am fi fericiti cănd v'am putea distra.

Nu mă indoesc, respunse Cora, surizaș; dar...

Dar preferă să te duce la Paris, mă pare că te văză căci te văză că. Dacă am fi în luna lui Ianuarie, atunci eu insușim văză indemna, miasă cere văză să mă duc pâna acasă, ca să ia căteva bilete de bancă și să spui servitorului să mă prepare bagagele.

— Pertru ce, întrebă ea.

— Ca să vă urmez crezi oare că dupe ce te am văzut mașii învoi să te părăsesc? Este imposibil.

Ea vră să intrerupă. El însă urmă.

Dar suntem în luna lui Ianuarie, în căldura verii, și niminea nu lasă Havre, unde din cauza măreții, avem o climă temperată, spre a se duce la Paris care este acum un cuptor. De alt-

lui, nihilistul Solovieff, la moarte prin strang.

Acțele, cără s'a strins cu prilegiul procesului, dovedesc, că condamnatul a aparținut Societății revoluționare. Solovieff a intrat sub steagul acestei propagande încă pe când era în liceu, ceea-ce făcu pe multe ziare străine sălă privească drept o victimă a unei fantasii bogate pâna la nebunie, și să nu cunoască în el pe luptătorul convins al unei idei politice bine precise. Poate să fie ceva dreptate în această assertiune; poate nu sunt însă lucruri, cără se inventează lesne și pentru tineri? Mai ales, când e vorba de a lupta pentru idealele națiunilor în specie și a omenirei în general, nu se pune în fierbere mai iute săngele tinéră, ardător și neuvenit de experiențele vieții? Nu nu avem, nu zârim motivele pentru cără am putut face lui Solovieff un panegiric atât de ingrat.

Tânărul revoluționar nu a descoperit nimic, în tot cursul cercetărilor. A fost mut ca o piatră și nu a declarat, pe lângă faptul că este un revoluționar, de căt că cele mai grele chinuri nu vor face să spue mai mult.

Vom satisface, cu placere, curiozitatea cititorilor noștri cări, neputând merge, Dumînică, la conferința d-lui Helade, doresc a cunoaște ideile emise cu acea ocazie, în cîstea Evreilor.

Recomandăm atenționii celor din corporile legiuitorale această conferință, în care se găsesc multe observații drepte.

Păstrăm, în publicarea acestei conferințe, chiar ortografia părintelui literaturii române, ortografia cu care scrie și amul nostru I. I. Helade Rădulescu.

ALLIANȚA ISRAELITA UNIVERSALA

Modul cum ar trebui să se rezolve problema drepturilor politice jidaniilor, fără ca existența națională să fie pusă în pericol.

Domnilor,

Asta și, când corporile legiuitorale sunt convocate spre a face qua și Hebrei în viitor să obție drepturi politice, ni se pare folositor qua mai toți Români să cunoască cum este organizată *Allianța israelită universală*, și mai cu seamă a sci quare este puterea sa, putere atât de mare, pe quare nici Iesuți și nici o altă societate din lume nu au avut o pînă în dîlile noastre.

D. Cremieux concepă că și Ignatius Layola, fondatorul societății Iesuțiilor, un plan mare: qua Hebrei să domine lumea. Layola a trebuit totul să creeze. D-lu Cremieux a găsit mult material, astfel quod nu a avut de quă să l' addune și să organizeze societăți secrete alle Jidaniilor que existau în diferite state, într'o *allianță israelită universală*.

In anul 1859, pusse de se făcu în toate orașele și satele din lume, unde se aflau 10 sau 15 Hebrei, comite quari au de scop a se occupă cu susținerea și prospețarea corligionarilor lor din aqua locilitate, cu trimiterea de banii comitetului central și cu ținerea unei correspodințe continue cu Presidentul *allianței israelite*.

Elle sunt obligate a da supunere Președintului All. Is. și a l' punne în current despre tot ce se petrece în aqua țără sau localitate; astfel quod D-lu Cremieux cunoște atât starea materiale și morale a fiă quării oraș, quă și evenimentele și schimbările politice que se prepară în fiă quare țără. Presidentul All. Is. cunoște

minteri ar fi cea mai mare greșală ce aș putea face către amicii mei, mă pare că ță aud diseară zicănd: Unde e Mazilier? — A p'ecat la Paris — Adevărat, dar e de necrezut; ce nu se mai respectă, vrea să'șt peardă reputația de gentilom? Eată cele ce s'ar zice de mine și înțelegeti doamnia... Vă rog, dacă bine-voi, spuneți cum trebuie să vă numesc doamna sau domnișoara?

— Doamna, respunse Cora.

— Și înțelegeti, d-nă, continuă Mazilier, că nu pot să fac o aşa de mare greșală.

— Dar d-le, eu nu vă cerut să me însoțești zise ea.

— Fără indoeială că nu mii-a cerut dar permitemi să vă spui, că dacă aș voi să vă însoțesc, nu aș fi atât de fără de minte în căt să vă întreb dacă mă dați voie. Aș lua un bilet la drumul de fer, măști sui în același vagon, vă ofer serviciile mele pe..., care d-voastră leați refu sa; dar pentru ce să spună toate acestea? Eu

mai multe lucruri și mystere de quă diplomi și miniștri affacerilor străine din Statele quelle mari.

Aqueastă societate dispune nu numai de capitalurile quelle mai mari, quocă jidani sunt quei mai bogăți omeni din lume, dar și de presă.

Se scie quă jurnalele quelle mari din străinătate se formă cu acțiuni. Membrii *Allianței Israelite* indată que văd qu'un organ de publicitate que are să appară, are printre redactorii sommită litterarii qua Victor Hugo și alții, prevăd quă quel jurnal va avea cătare; cumpără dar quelle mai multe acțiuni alle aquelloi foi, și, imediat își assicură majoritatea voturilor în adunări, asă quă, comitetele de redacție sunt compusă tot d'una sau de Hebrei, sau de Jidano phili.

Acum putem să ne explicăm de quă la un ordin dat al All. Is. tôte jurnale din lume, afară de foile jesuțiilor, apără cu vehemență ori que interes jidănesc din ori que țerră, indată que el este pus in joc.

Intre multe alte fapte n'avem de quă se ne adducem aminte quă indată que noi Români, la 1866 in constituantă, n'avem să accordăm drepturi politice jidaniilor, tôte jurnale din lume au inceput să ne attace și să ne calomnieze continuu pînă mai de-unădi, quänd incetără pentru quăva timp qua să mai ne imbunede acum nițel.

Interesele jidaniilor sunt atât de mult susținute de presă, in quă cu mari greutăți pote un om să parve a publica prin jurnale aquestea vre-un răspuns in contra lor. La 1867 și 1870, pe quänd mă afiam in Paris, mi-a trebuit să allerg și să stăru doă lună de dîle spre a putea publica prin jurnale quăva va respunzuri la accusațiile și calomniile que ne adducea *allianța israelită*.¹⁾

Alianța israelită prin bani și prin presă domină lumea.

In adevăr, quare este partitul sau omul quare să n'ăibă trebuință de presă și mai alles de paralle? Toți in general avem nevoie de dinsele. Prin urmare suntem similari a recurge la Hebrei sau la *allianța israelită*, a o rugă ori să ne susțină, sau să ne imprumute cu bani. Hebrei promitt a susține interesele aquellei persoane sau partit și a-i da și bani, ansă cu condiție, qua și Jidani din aqua țără să obție cutare sau cutare drepturi. D. I. Brăianu și-aqueasta mai bine de quă ori quine dintre noi, quänd la 1866 a voit quă dethronearea lui Vodă Cuza să fiă susținută de presă europeană, a fost silit să promită lui Cremieux a accordă drepturi politice Hebreilor in Romania, precum și a desfințat passaportele pentru qua Jidani să intre cu inlesnire in țără noastră. Indată que *allianța israelită* a văd quă passaportele s'au desființat, și quă in constituie este trecut și

1). Vedeti 1-jă «Gazette de France», din 31 August, 1867, articolul: Toleranța română din antiquitate pînă în dîlile noastre și în ce condiții se află jidani in România;

2-lea «Journal des Debats», din 15 Martie și quel din 14 Aprilie, 1870.

3-lea «La Cloche», din 17 Martie, 1870 și

4-lea «Journal de Paris», din 18 Martie 1870; unde amintim polemică in toate aqueste organe cu d. Cremieux asupra questionei evreilor, silindu-l a declara singur quă «România nu inamică in contra jidaniilor, quă noi suntem buni toleranți», și quă n'avem ură in contra quelor quari nu profesă religiunea noastră,

«Les Debats» din 20 Martie 1870.

